

BODHITŠARJĀVATĀRA

ŠĀNTIDEVA

Sanskriti keelest tõlkinud Linnart Mäll

Rmt: Budismi pühad raamatud, 3, 2008

II

PATUKAHETSUS

1

Et saada see Kalliskivimeel, korraldan ma tõelise austusohverduse Tathāgatadele ja puhtale Hüva Seadmuse Kalliskivile ja Buddhade Poegadele, Voorustemeredele.

2

Kui palju ka ei oleks lilli, puuvilju ja ravimtaimi, kui palju ka maailmas ei oleks kalliskive ja kristallpuhast värskendavat vett

3

ning kalliskivimägesid ja eralduma meelitavaid laasi ja oivaliste õitega kaetud vääntaimi ja viljade raskuse all painduvate okstega puid

4

ning jumalate ilmades ja mujal lõhnasuitsu, soovipuid ja kalliskivipuid ja lootostega üle puistatud järvi, kust ikka kostab hanede meeltköitvat laulu,

5

ning metsarohtusid ja teraviljataimi ja muud ohvritoomist kaunistada võivat, mis asub taevavalla ulatuses ja ei ole kellegi omand, –

6

ma võtan selle mõttes ja pakun Ülimatele Tarkadele ja Nende Poegadele: kaastundest minu vastu võtku kõik selle Nemad, kes kõige rohkem väärivad ohvritoomist – Suured Kaastundlikud!

7

Mul ei ole pälvimusi ja ma olen vaene, midagi muud ei ole mul ohverdada. Sellepärast võtku teiste pärast muret tundvad Avitajad selle minu pärast ja omaenese väel.

8

Ja ma annan ka iseenese tervenisti Võitjatele ja Nende Poegadele. Kõrgeimad Olendid, võtke minu, ma saan Teie andunud orjaks!

9

Kui te võtate minu, siis ei karda ma enam ja saan olenditele kasu tuua. Ma vabanen endistest pattudest ja ei tee enam uusi.

10

Hõrgult lõhnavates supelhoonetes, mille sambad on säravatest kalliskividest, lagi sädelevatest pärlitest ja põrand läbipaistvast kristallparketist,

11

pesen ma laule lauldes Tathāgatasid ja Nende Poegi hiigelkalliskividest tahutud ja lilledega täidetud kannudest voolava hurmava lõhnaveega.

12

Võrratult puhaste hästi lõhnavate linadega kuivatan Nende kehi. Siis annan Nendele säravad meeldivalt lõhnastatud rüüd.

13

Pehmete, siledate, säravate ja helkivate rõivastega ning valitumate ehetega riietan ma Samantabhardat, Adžitat, Mandžughošat, Lokešvarat ja teisi Bodhisattvaid.

14

Parimate salvidega, mille lõhn kandub üle kolme tuhande maailma, võian ma Vägevaimate Tarkade Ihusid, mis hiilgavad nagu oivaliselt valatud ja läikima hõõrutud kuld.

15

Korallipuu, sinise lootose, jasmiini ja muude hõrgulõhnaliste õitega ning võluvalt põimitud pärgadega austan ma Auväärseid Vägevaid Tarku.

16

Tihedas lõhnasuitsupilves lõhnastan ma Neid ning pakun nii kuivasid kui ka mahlakaid roogasid ja joodavat.

17

Kuldlootostele kinnitatud kalliskivilampisid asetan ma Nende ette. Lõhnava hõnguga poonitud mosaiikpõrandale heidan ma kõige kaunimaid lilli.

18

Ja ma annetan Sõbralikkudele kõiki ilmakaari kaunistavaid hiilgavaid, pärli- ja kalliskivivanikute säras helkivaid taevalikke pilvelosse, kust kostab vaimustavaid ülistuslaule.

19

Ja ma tõstan Suurte Tarkade kohale kuldkäepidemega, pärlitega tikitud ja kaunilt vormitud kalliskivipäevavarjusid.

20

Nüüdsest peale jäägu püsima kõiki olendeid rõõmustavad ja ülendavad ohvipilved ning laulu- ja muusikapilved!

21

Kõikidele Hüva Seadmuse Kalliskividele, Pühamutele ja Kujudele sadagu alati lille- ja kalliskivivihma!

22

Nagu Mandžughoša ja teised Bodhisattvad toovad austusohvrit Võitjatele, nõnda austan ka mina Tathāgatasiid-Päästjaid ja Nende Poegi!

23

Ülistuslauluhelimeredega kiidan ma Neid, kes on Voorustemered! Püsigu ikka Nende kohal hümnide pilved!

24

Kõiki kolme aja Buddhasid ja Nende Seadmusi ja Kõrgemaid Kogusid kummardan ma nii palju kordi, kui palju on kõikidel Väljadel kokku aatomeid!

25

Ja ma kummardan kõiki Pühamuid ja Bodhisattva Paikkondi ja Auväärseid Õpetajaid ja ka neid, kes on andnud tšotuse.

26

Tõelise Virgumiseni lähen ma Buddha kaitse alla ja ma lähen ka Seadmuse ja Bodhisattvate kaitse alla.

27

Peopesi rinnal kokku surudes pöördun ma palvega kõikides ilmakaartes asuvate Täiuslikkude Buddhade ja ülimalt Kaastundlikkude Bodhisattvate poole:

28

Alguseta sansaaras, siin sünnis või teises, mis pattu mina elajas ka ei ole teinud või teisi tegema pannud

29

ja mille üle ma sõgedalt rõõmu olen tundnud, ehkki see on mu enese hukatuse sisse viinud, selle kõik tunnistan ma kahetsuspiinas üles!

30

Mis halba Kolmele Kalliskivile või isale või emale või teistele Õpetajatele ihu, jutu või meelega olen tähelepanematuses teinud

31

mina patune, rohketest vigadest rüvetatu – mis ränka pattu ma ka ei ole teinud, selle kõik tunnistan ma Teile üles, Juhatajad!

32

Kuidas ma pääsen sellest, Juhatajad? Ma kardan väga! Ärgu surm tulgu enne, kui ma olen kõikidest pattudest lahti!

33

Kuidas pääsen ma sellest? Päästke mind peagi! Oodaku surm, kuni ma vabanen kõikidest pattudest!

34

Surm, see usalduse murdja, ei vaata, mis tehtud ja mis tegemata. Ta on kui ootamatu välk, mida ei saa usaldada ei haige ega terve.

35

Kui palju pattu olen ma teinud nende pärast, kes mulle meeldisid, ja nende pärast, kes mulle ei meeldinud! Ma ei ole mõistnud, et on vaja lahkuda kõigest loobudes.

36

Sest olematuks saab see, kes meeldib, ja olematuks saab see, kes ei meeldi, ja ma ise saan olematuks ja kõik saab olematuks.

37

Vaid mälestuseks saab see, mida peeti tõeliseks. Kõik kaob kui unenäos ja ei ilmu enam iialgi.

38

Kui palju on juba lahkunud meeldivaid ja vastumeelseid, kes alles hiljuti olid siin! Nende pärast tehtud patt aga püsib kohutavana.

39

Ma ei ole mõistnud, et olen vaid eksleja. Kui palju pattu ma olen teinud nõmedusest, himust ja vihast!

40

Iga päeva ja ööga jääb mul üha vähem elada. Vastupidist ju ei juhtu, miks ei peaks ma siis surema?

41

Ka surivoodil tuleb mul üksipäini taluda surmapiinu, isegi siis, kui mu kõrval seisavad omaksed.

42

Mis kasu on omastest, mis kasu on sõpradest sellel, kellest Jama saadikud on kinni haaranud? Ainsaks kaitsjaks on siis pälvimused, nendest ei ole ma aga hoolinud.

43

Oi Avitajad! Kiindumusest kaduvasse elusse, hoolimatuna, midagi pelgamata olen ma palju pattu kokku kuhjanud.

44

Kui juba tolle suu on kuiv, keda viiakse ihuliikme lõikusele – tal on janu, ta silmad on hägused, ta näeb maailma teisiti kui seni –,

45

mida siis veel rääkida sellest, keda on vallanud Jama hirmsad saadikud – ta hõõgub otsatu hirmu palaviku käes ja teda määrivad ta oma väljaheited.

46

Mu meeletehete tuhmunud silmad heidavad abiotsivaid pilke nelja ilmakaare poole: kes oleks nii hea ja päästaks mu kohutavast hirmust?

47

Kuid abi ei paista ühestki suunast ja ma ei tea sõgedana, mida selles õuduses teha.

48

Täna kohe lähen ma maailma vägevate Avitajate kaitse alla, kes on otsustanud olendeid kaitsta, Võitjate kaitse alla, kes põletavad hirmu,

49

ja Nende kuulutatud Seadmuse kaitse alla, mis võtab hirmu sansaara ees. Ning muidugi lähen ma Bodhisattvate kaitse alla.

50

Hirmust värisevana pakun ma ennast Samantabhadrale ja ma pakun ennast Mandžughošale

51

ning ma kisendan kaastundest vallatud Avitaja Avalokita poole: kaitse mind patust, tunne muret mu piinatud hääle pärast!

52

Abi otsides kisendan kogu südamest õilsa Ākāṣagarbha ja Kṣitigarbha ja kõikide teiste poole, kelle kaastunne on piiritu.

53

Ma kummardan Vadžrapāni ees, keda nähes kohkuvad ja pagevad nelja ilmakaarde Jama saadikud ja teised roojased.

54

Ma ei ole Teie sõnadest hoolinud, nüüd aga nägin õudu ja otsin piinatuna Teie kaitset: päästke mind hirmu käest!

55

Tühisemastki tõvest vaevatu ei väldi arsti nõuandeid. Mida siis teha veel sellel, kes põeb neljasada nelja haigust,

56

millest üksainuski suudab hävitada kõik Džambudvīpa elanikud ja mille vastu ei leia ühestki ilmakaarest rohtu?

57

Mina aga olen vältinud kõiki vaevu vaigistava Kõikteadja Arsti nõuandeid. Häda mulle, üleni sõgedale!

58

Ettevaatlikult hoidun muidu kukkumast. Miks mitte kukkumisest tuhandete penikoormate sügavusse, kust ei ole pikka aega pääsu?

59

«Täna ma ometi ei sure!» – nii muretu ei tohi olla. Kindlasti tuleb see hetk, mil saan olematuks.

60

Kes on mulle andnud turvatunde? Kuidas sellest vabaneda? Kindlasti saan ma olematuks, aga miks on mu meel muretu?

61

Kui varem kogetu on möödas, mis iva jääb mulle siis alles? Kuid kiindumusest sellesse olen ma vältinud Õpetajate sõnu.

62

Nüüd sellest elavate ilmast, sugulastest ja sõpradest lahkudes lähen ma kuhugi üsna üksipäini. Mis siis nendest, kes meeldisid, või nendest, kes ei meeldinud?

63

Ma peaksin alati, nii päeval kui ka öösel, mõtlema: «Kannatus tuleb rüvedast, kuidas sellest vabaneda?»

64

Mis pattu mina nõme, tobe, ka ei ole teinud, kas loomuvastast või Õpetuse vastast,

65

selle kõik tunnistan nüüd Avitajate ees seistes üles. Peopesad rinnal kokku surutud, teen murest murtuna ikka ja jälle kummardusi.

Võtku Juhatajad minu pattu kui pattu! Enam ma, Avitajad, ei tee seda, mis ei ole hea!

See on «Bodhitšarjāvatāra»
teine peatükk:
PATUKAHETSUS